BUDAHEGYVIDÉKI EVANGÉLIKUS GYÜLEKEZET

ÉGIGÉRŐ

23. évfolyam 4. szám

2019. december - Advent

„Legyetek irgalmasok, amint a ti Atyátok irgalmas!”

Lk 6,36

Ez a jézusi mondat egyszerre foglalja magában azt, hogy milyen az Isten az Ő lényege szerint, és milyennek kellene lennem nekem ebből fakadóan vagy ebből következően.

Azt mondják, decemberben mindenki kicsit jobban szeret, kicsit többet segít, kicsit többet ad, és igen, kicsit még irgalmasabb is ilyenkor az ember. Segélycsomagokat, ajándék cipősdobozokat készítünk, mint karácsonyi angyalok, ételt osztunk, kicsit több aprót dobunk a hajléktalan dobozkájába. És persze készítjük a szívünket, lelkünket, környezetünket, otthonunkat az Isteni Gyermek méltó fogadására.

Valahol rendjén is van ez így, talán tényleg ilyenkor nem sajnál adni az sem, akinek kevés van, és az sem, aki máskor inkább csak magára gondol. A csillogó utcaképhez és mézeskalács illathoz ez is hozzátartozik. A minap nézegettem a kárpátaljai mélyszegénységben élő gyermekek fotóit, és már azon kezdtem gondolkodni, miket is teszek majd bele a csomagokba. Mire lehet leginkább szükségük, minek örülnének legjobban?

De Jézus szavai mást is üzennek. Túlmutatnak a decemberi irgalmasságon és szereteten. Isten irgalma abban nyilvánul meg iránt, hogy halhatatlan létére halandó emberré lett, gyarló emberi testbe öltözve földre szállt, hogy köztünk élve, velünk érezve; és értünk, de leginkább helyettünk hordozza bűneinket, és az Ő bocsánatát adja. Mégis. Az irgalom, az valami ilyesmi, a mégis bocsánat. Amikor a másik nem „érdemli”, nem is látja talán vétke súlyát. És mégis. Isten irgalommal hajol le hozzánk, és Jézus azt mondja, legyünk ilyenek mi is embertársainkkal szemben.

Januártól novemberig, sőt decemberben is, úgy gyakorolhatjuk az irgalmasságot, ha Isten megtapasztalt szeretetét éljük a másik felé. Nem (csak) adománnyal, de jó szóval, elfogadással, türelemmel, megbocsátással is. Éljük át Isten irgalmát az ünnepi készülésünkben és az Ünnepben, és tapasztaljuk meg ezt az év minden napján. Gyakoroljunk irgalmat decemberben, és nyújtsunk egy szeretet-csomagot egy szegény kisgyermek felé, és gyakoroljunk irgalmat egész évben embertársaikkal szemben. Ámen.

Keczkó Szilvia

Együtt a tarka őszben

Idén október 25–27. között került sor gyülekezetünk családos kirándulós hétvégéjére. Ezt az alkalmat Sasréten töltöttük a Zselic szívében. Ez a pár nap a közösségről, az őszbe forduló, lassan elszenderülő, de még tarka természetre való rácsodálkozásról és az Isten iránti háláról szólt. A pénteki hangulatos autóút után (a Mihályi család autójában kaptam helyet) elég szembeötlő jelenségre lettem figyelmes. Mire megérkeztünk, már beesteledett, és az erdő közepén alig volt mesterséges fény. Feltűnt, hogy utoljára Erdélyben láttam ennyire szépen, tisztán és kivehetően a Tejutat.

Elmondhatom, hogy elég új vagyok a budahegyvidéki evangélikus gyülekezetben, mivel dunántúli vagyok, gyülekezeti tájékozottságom a Nyugati (Dunántúli) Evangélikus Egyházkerületben a legerősebb, mégis valahogy az első pillanatoktól kezdve otthonosan éreztem magam Budahegyvidéken. A gyülekezeti tagok befogadása, kedvessége, érdeklődése és szeretete mind-mind hozzájárultak ehhez. A gyülekezeti kirándulás remek alkalom volt az ismerkedésre, több gyülekezeti tagunkkal, akiket eddig mindössze arcról ismertem, remek beszélgetések alakultak ki. A kötetlen, vidám hangulat és az Isten előtti közös elcsendesedés egyaránt része volt a hétvégi közös programunknak.

Számomra külön élmény volt, hogy az ifisekkel jobban megismertük egymást. Ifjúsági óra keretein belül találkoztunk már előtte is párszor és jó beszélgetésekben sem volt hiány, mégis az erdei hétvége még közelebb hozott bennünket egymáshoz. A közösségi élmény mellett mindenképpen ki szeretném emelni a természet szépségét és a szombati egész napos túra nyújtotta örömöket. Gyermek- és kamaszkoromban sokat túráztam, szerettem is, s valahogy úgy alakult, hogy a felsőbb tanulmányaim idejére az életem egyre urbánusabb lett. A gyülekezeti kirándulás remek alkalom volt arra, hogy újra rácsodálkozzunk Urunk teremtő fantáziájára és a teremtés sokszínűségére, a természet gazdagságára.

Dobó László egész hétvégén érdekesebbnél érdekesebb információkkal halmozott el bennünket az erdő- és vadgazdálkodás területéről. Ha Sasrét, akkor a kisvasútnak is szerepelnie kell a programpontok között, amelyre vasárnap délelőtt került sor.

Hálás vagyok, hogy része lehettem ennek a közösségi élménynek!

Gömbös Tamás VI. éves lelkész hallgató

Az Élet ünnepe

Örök élet vasárnapján a budahegyvidéki templomban gyűltek össze a Budai Evangélikus Egyházmegye énekkarai, hogy hatvanöt év után megújult formában, közösen tegyenek tanúságot a bennük élő reménységről.

Az egyházmegye új zenei felelőse, *dr. Ecsedi Zsuzsanna* által megálmodott budai énekünnep programjában nyolc együttes önálló szolgálattal mutatkozott be, két további kórus tagjai az összkarhoz csatlakoztak.

Hokker Zsolt espereshelyettes az *Isten nékem erőm, bizodalmam* (EÉ 338) ének verseivel dialógusként felépített igehirdetésében megragadó módon szólt az e világból távozó, de Isten életünket átjáró kegyelmében bízó ember reménységéről, mely a miénk is lehet.

Az este során mindvégig megtapasztalható volt az egyházmegyében zenével szolgáló generációk egybefonódása. Két énekkar is *Sulyok Imrétől* választott művet: az áldott emlékű kelenföldi kántor, Kodály-tanítvány zeneszerző generációja személyes példájával alapozta meg azt a minőségi igényt, amellyel közelítünk a templomi szolgálathoz. Imre bácsi 1980-ban adta át a kelenföldi énekkar vezetését *Bence Gábornak*, aki most is lendülettel vezette csapatát. Jómagam másfél éve vehettem át Gábortól az általa alapított és huszonkét éven át irányított Fővárosi Protestáns Kántorátus vezetését. Stafétaváltás zajlott le a budavári gyülekezetben is: nemrégiben *Hacknauer Bettina* értő vezetésével kapott új lendületet a Schütz kórus szolgálata – hallgatóként jelen volt ugyanakkor *Csorba István* alapító

karnagy, aki 55 évig vezette az énekkart, és az első alkalomtól, 1954-től kezdve részt vett a budai egyházmegye (akkor még Cantate vasárnapi) kórustalálkozóin. *Thurnay Viola* kelenföldi énekkaros – társaink gyermekeként – szemünk előtt nőtt fel: most a Magyar Rádió Énekkarának felnőtt tagjaként vezényelte szuggesztíven a Pax et Bonum kamarakórust.

Örvendetes, hogy újabb alapítású együttesek is szolgálnak az egyházmegyében: *Kecskés Balázs* zeneszerzőként is igényes munkájával, hitvalló lelkülettel vezeti a budaörsi énekkart. A műsor-összeállításban a vasárnapi istentiszteleteinken rendszerint hallhatókhoz képest feltűnő volt a XX. és XXI. századi szerzők túlsúlya. A budahegyvidéki énekkar szintén kortárs művet, *Horváth Márton Levente* fiatal zeneszerző darabját énekelte meggyőzően *Hikisch Zoltán* vezetésével. Üde színfolt volt *Szuhai Mónika* és a budavári gospelkórus szolgálata, valamint a kelenföldi finn nyelvű istentiszteleteken szolgáló Laulujoutsen-együttes megszólalása. A budavári németajkú és a budafoki gyülekezet énekkara is képviseltette magát az eseményen.

Külön ki kell emelni *Németh Sándor* – jelenleg kelenföldi helyettes orgonista-kántor – sokoldalú szolgálatát: *Szepesfalvy Bence* ifjú trombitással közösen az ünnep énekével – *Harsány szó kiált az éjbe* (EÉ 493) – hangoltak rá az alkalomra, de játékát hallhattuk önálló művekben és kórus kísérőjeként is; amellett több együttesben énekesként működött közre. A tőle megszokott, innovatív intonációk mellett az énekprédikáció műfajában is megmutatta érzékeny zeneiségét.

A budai énekünnepre terv szerint évente sor kerül majd. Addig is a Budai Evangélikus Egyházmegye honlapján olvashatnak bővebben a kórusokról:

https://buda.lutheran.hu/index.php/gyulekezetek/korusaink

Pap Kinga Marjatta

Harmincéves testvér-gyülekezeti kapcsolat

Gyülekezetünk tagjai először 1989 nyarán látogathattak Schrobenhausenbe. Azóta évente rendszeresen vagy a mi konfirmandusainkat látja vendégül a bajor gyülekezet, vagy mi őket. Ez a csere a testvér-gyülekezeti kapcsolat legjobban működő része. A felnőttek is találkoznak több-kevesebb rendszerességgel. Utoljára 2017 októberében voltunk náluk.

Október 18-án, pénteken este érkeztek bajor testvéreink, hogy együtt ünnepeljük meg ezt a harminc évet. Sajnos az autópálya bevezető szakaszán volt némi fennakadás, így több mint egy órát ácsorogtunk a szálloda előtt, szerencsére szép őszi időben. A szobák elosztása sem ment zökkenőmentesen, ám végül minden elrendeződött, és hamarosan a vacsoraasztal mellet idézhettük fel szép emlékeinket a nálunk megszálló *Walter Last* korábbi lelkésszel és a harminc éven át hűséges Höglmeier házaspárral. Nézegettük egymás unokáinak fényképeit, s büszkén megállapíthattam, hogy nyolc ötre vezetünk, ám nem kétséges, hogy Walter ezt hamarosan behozza, hiszen gyermekek számában ő vezet öt háromra. Höglmeieréknél a szám szerényebb, ám ők már dédunokával is büszkélkedhetnek.

Szombat reggel gyalogos városnézésre indultunk, persze először metróval. A németek szinte mindnyájan eljöttek, mi ketten voltunk *Gömbös Tamás*sal. A Deák téren kezdtük, elmondtuk barátainknak a templom történetét, majd *Smidéliusz Gábor* igazgató lelkész értő vezetésével megtekintettük a templomot. Gábor sort kerített a pesti evangélikusság történetére is, bemutatva jelesebb személyeket. Ezután buszra szálltunk, és felmentünk a Várba. A közlekedési dugó is jól jött, mert így hosszabban gyönyörködhettünk a Lánchídról a ragyogó napsütésben fürdő városban. Sajnos fent már kevesebb időnk maradt, mint szerettük volna, azért végignéztük a hadügyminisztérium, a miniszterelnökség és a köztársasági elnöki palota szépen felújított épületeit, gyönyörködtünk a kilátásban a sikló mellől és a Halászbástyáról is. Egyébre nem futotta, vendégeink nem panaszkodtak, beérték ennyi élménnyel.

Szombat délután találkozott a két gyülekezet presbitériuma. Először mi tartottunk Palival egy összefoglalást a Magyarországi Evangélikus Egyház stratégiai terveiről, kitérve gyülekezetünk feladataira, terveire is. Ezt követően *Gerhard Rupprecht* schrobenhauseni lelkész beszélt a Bajor Evangélikus Egyház nehézségeiről, lehetőségeiről. Mindkét előadást megbeszélés követte, ami jó, testvéri légkörben folyt. Úgy érzem, közelebb kerültünk egymáshoz, remélem, más is így gondolja. A szombati nap méltó lezárásáról a Szilvi készítette finom gulyásleves gondoskodott, amihez bor is jutott annak, aki nem autóval akart távozni. Szemmel láthatólag jól érezte magát a bajor-magyar asztaltársaság, mert sokáig nem akart senki sem hazamenni.

Vasárnap délelőtt Gerhard prédikációját hallhattuk. Megérintő, aktuális, szép gondolatok voltak. Hála Pali profizmusának az sem rontott az az ünnepi hangulaton, hogy Gerhard megbetegedett és az igehirdetést követően nem tudott az istentiszteleten maradni. A délutáni kirándulás alatt inkább pihent, és szerencsére másnapra már teljesen jól érezte magát. Az istentisztelet után közösen falatoztuk a pizzát, készültünk a közös kirándulásra.

Vasárnap délután a németek buszára szálltunk, és elutaztunk lelkészünk szülővárosába, Vácra. A futóverseny miatt kicsit tovább tartott elhagyni fővárosunkat, mint máskor, de így is csakhamar Vácon lehettünk, ahol a szép őszi idő nem hagyott cserben, így mindenki élvezhette a Duna-part nyújtotta sétatér kellemességét. Pali bemutatta városa néhány nevezetességét, még a börtönt is megnéztük, szerencsére csak kívülről. Részletes vezetést kaptunk a székesegyházban, az evangélikus templomban pedig *Detre János*, a gyülekezet lelkésze magyarázta el nemcsak a templom, hanem a váci evangélikusság történetét is. Ez a kirándulás is alkalmat adott jó, testvéri beszélgetésekre, hisz a legtöbb német eljött, és voltunk jó néhányan magyarok is. A búcsúvacsorán mi kilencen ültük körül az asztalt, öt bajor és négy magyar. Mondanom sem kell, hogy jól éreztük magunkat. Adja Isten, hogy még sok hasonló hétvégét tölthessünk együtt!

Dr. Vidovszky István

Keleten

(részlet)

Giovanni Pascoli

Elindultak: s hozsanna harsogott
Virágos éj borult már Betlehemre.
Aludt. S egy roggyant kunyhót láttak ott.

S egy angyali istálló fölött kerengve
intett nekik. Elárvult és setét
odú volt, s gyermeksírás tört a csendbe.

A sírást hallgatták, a gyermekét
s báránynak hitték. Ott hevert szegényke
a jászolban, s kis szalmán fekve még

pihent az anyja, ennyivel beérte
Idegen volt s ez az első gyermeke,
és ágy se várta s szállóba se tért be.

Békén mosolygott s pergett könnye le
kicsiny fiára, kit csak széna védett
s a barmok jó meleg lehelete.

– Mi őt keressük – szólt Maath és belépett –
ki él... – S az asszony fájón rámutat:
– E lehelettől van csak benne élet...

– Ki nem hal meg... – S az látva arcukat:
– Az én fiam meghal (s fölsírt e kínban)
kereszten... – ő, mi nagy dicső urat...

S a Mindenség felelte ekkor: Itt van!

Ádvent meleg fényei

„A nép, amely sötétségben jár, nagy világosságot lát. Mert egy gyermek születik nekünk, fiú adatik nekünk. Az uralom az ő vállán lesz, és így fogják nevezni: Csodálatos Tanácsos, Erős Isten, Örökkévaló Atya, Békesség Fejedelme!”
Ézs 9,1.5

Közelít a tél. Látszólag növekszik a sötétség, és csökken a fény. Mégis kicsi lámpások gyúlnak az ablakokban, pici égők világítanak kis fényfüzéreken, ahogy nálunk is mindig ilyenkor az esti étkezőben. És persze pici fények a szívünkben.

„Anya, mikor lesznek már kirakva a karácsonyi fények?”

Az elmúlásról beszél a természet, mégis az életünk leggazdagabb hetei ezek.

A régebbi, Bíró utcai lakásunkba éppen beköltöztünk, amikor egy kis világító csillagot vettünk, amit a konyha kertünk felé néző ablakába függesztettünk fel. Ha éjszaka kimentél, a nagy sötétségben ennek a kicsi csillagnak az alig érzékelhető fénye melegséggel sugározta be az alvó konyhát és étkezőt. Szívet melengető fény volt. És ahogy kinéztél az ablakon a csillag mellett, jobbra a Városmajori plébániatemplom kivilágított tornya. „Apa, ott lakik a Jézuska?” – kérdezte a hároméves.

Ötödik alkalom nekem, hogy a karácsonyi előadásra kezdek el készülni a színdarabos társakkal. Mindig nagyon várjuk ez a néhány vasárnapot, mert a próbák igazi ünnepek.

A játék közben feloldódunk a másik sugárzó arcában, a nehezebb szövegű rész miatti bakin kitörő kacagásban, vagy akár a morgolódásában: „már megint állatos szerepet kaptam”. Meglepődünk az egymás szekrényeiből előbukkanó, jelmeznek használt régi ruhadarabokon. Mi is megkönnyezzük a karácsonyi darab első közös felolvasását, hogy aztán a szerepeket magunkra véve örüljünk a szép történetnek.

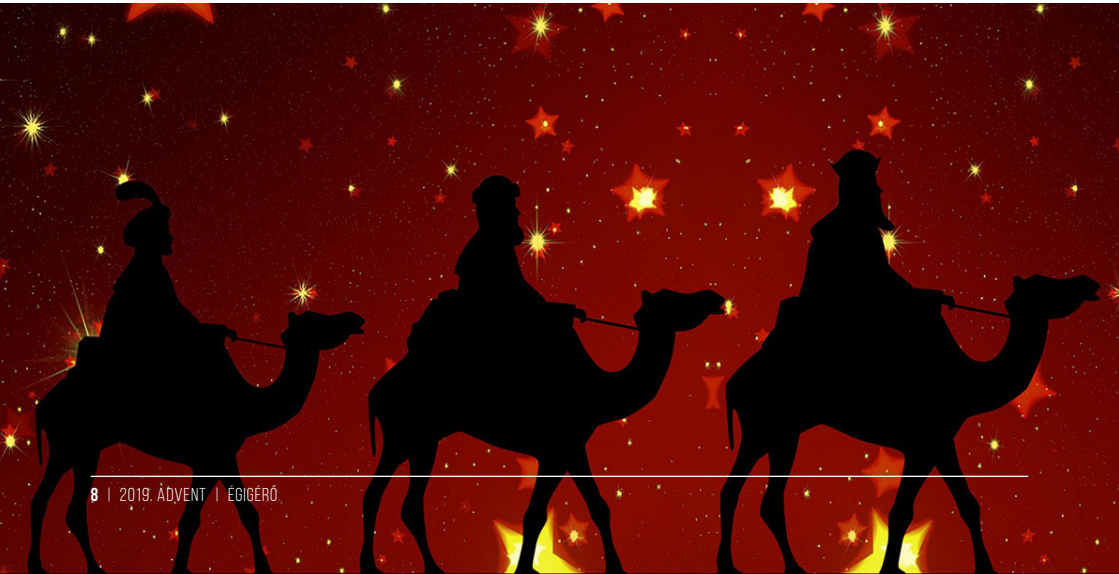

A konfisok este énekelnek a színpadon, majd a gyertyagyújtásánál együtt énekel az egész gyülekezet. Istentisztelet után hegyvidéki evangélikusok kirakjuk a Betlehemet a térre. Vasárnap esténként otthon mi is négyen körülüljük a meggyújtott gyertyát. Erős képek ezek.

Szenteste már nem először énekelek a templomban. Persze tudom, hogy a gyülekezetben képzett zenészek, énekesek, kántorok, karnagyok vannak, én pedig csak egy gimnazista énekkaros vagyok. Ezért is, botcsinálta énekesként külön is kell előtte próbálnom Zsuzsával. De ezek a próbák semmihez sem hasonlíthatók. Hétköznap este hétkor, fél nyolckor alszik a templom. Néhány kis reflektor világítja meg alulról a tetőterét. Zsuzsa ül az orgonánál, ott állok a karzaton mellette, az oltár felé fordulva. És akkor a felzendülő énekhang betölti az egész teret. Mint a sokszor énekelt háromezer éves ima: Szent, szent, szent a seregek Ura, Istene ... úgy zeng az ének szövege, dicsérve az Úristent. Valóságos dicsőség árad az imént még üres templomban.

És napról napra növekszik a remény, a szeretet, ellentmondva a természet folyamatainak.

Mindenkinek kívánom azt a gazdagságot, amit én ilyenkor megélek.

Mert győz a fény, ebben biztos vagyok, hogy aztán Szenteste tudjuk: megszületett a MEGVÁLTÓ.

Dr. Bognár Attila

Finnországban jártunk

2019. november 21–25. között tizenhét konfirmandussal Finnországban jártunk tuusulai testvérgyülekezetünknél. Az ott átélt fantasztikus élményekről mesélnek a gyerekek és a képek.

A finn iskola sok mindenben más, mint a magyar iskolák. Például majdnem minden teremben le kell venni a cipőt, és a gyerekek zokniban vannak az órán. Az ebédet a gyerekek maguknak szedik ki, és akár repetázhatnak is. Az étel is sokkal finomabb. Sok olyan órájuk is van, ami nekünk nincs, ilyen például a főzés és a varrás. Én nagyon szívesen járnék ebbe a suliba. (Narancsik Sára)

A finn iskola épülete nagyon tiszta és rendes. Sok olyan órájuk van, ami nekünk sajnos nincs, például a főzés óra. A gyerekek kedvesen, nyitottan és befogadóan viselkedtek velünk. Viszont meglepő volt számomra a fegyelmezetlenség, ami a tanórákat jellemezte. (Narancsik Luca)

Péntek este egy finnországi ifit látogattunk meg. A helyszín nagyon jó volt, és a finnek is kedvesek voltak. Énekeltünk és bemutatkoztunk, majd kaptunk nasit, és biliárdozni is lehetett. Ráadásul néhányunkat felismert az egyik velünk egyidős lány az iskolából, és odajött hozzánk beszélgetni. Vele azóta tartjuk is a kapcsolatot. (Binder Emese)

Számomra a szaunázás volt a legjobb élmény, főleg, hogy most volt először ilyenben részem. Nagyon hangulatos volt, játszottunk, beszélgettünk odabent. Sajnos a közeli folyó be volt fagyva, mint az atom, és emiatt abba nem lehetett belerohanni, de így is jó emlék marad. (Keczkó Levente)

Nagyon jó volt az ifi. Jók voltak az énekek, és nagyon tetszett, hogy egymás kezét keresztben fogva (úgy, hogy a bal legyen felül) mondtuk el a Miatyánkot, és a végén kifordultunk. Volt egy Evelin nevű lány, aki ifi után odajött hozzánk, és összebarátkoztunk vele. Összességében nagyon jól éreztem magam. (Kozák Lili)

Helsinkiben három templomot is megnéztünk, nekem a sziklatemplom tetszett a legjobban. Városnézés előtt a kikötői bazárban mindenki jól bevásárolt. Egy jávorszarvassal (sajnos csak szobor) még fényképezkedtünk is. (Finta Levente)

Egy befagyott folyó mellett szaunáztunk, nem messze a háztól. A szállásunk melletti szauna nemrég leégett, ezért ott nem tudtunk. A forróság után kimentünk a hidegbe. A szauna önmagában is nagyon jó volt, de a legjobb az volt, hogy a szaunában tudtuk meg, hogy törölték a másnap reggeli járatunkat. (Prőhle Mihály)

Egy szép istentisztelet után meghívottak voltunk egy jó kávézásra, ahol lehetett beszélgetni a helyi emberekkel. Én egy 70 éves férfival kezdtem el beszélgetni, és kiderült, hogy kora ellenére még judót tanít. Beszélgetésünkbe bekapcsolódott egy másik férfi is, akiről azt sikerült megtudnom, hogy abba az iskolába járt, ahol előző pénteken jártunk. (Czakó Ádám)

Pénteken, november 22-én meglátogattuk a Rihiikallio iskolát. Amint odaértünk, le kellett venni a cipőket, ugyanis odabent a diákok és a tanárok sem lehetnek cipőben. Maga az iskola, udvarostul, legalább tízszer akkora, mint a Deák Téri Evangélikus Gimnázium. Körbejártuk az iskolát, és kiderült, hogy az egyik „idegenvezetőnk" Székelyföldről származik, s magyarul beszélgethettünk vele. Két tanórára is beültünk, s mind a kettő sokkal izgalmasabb, kötetlenebb és érdekesebb volt, mint itthon. Az iskolához tartozik egy kis erdő is, mely egészen különleges módon gyönyörű, szép nagy szikláival és fáival. (Soproni-Hartyánszky Ákos)

Szombaton egész nap Helsinkiben voltunk. Nagyon szépek voltak a templomok, különösen egy sziklatemplom tetszett, ahol felmentünk a karzatra is. Julival a Moomin (finn mesefigura) boltban ajándékokat vásároltunk. A kikötőben pedig szép sétát tettünk. Nagyon jól éreztük magunkat.
(Péti Léna)

A szauna nem volt messze a templomtól (a délutáni istentisztelet helyszínétől), ezért sétálva mentünk oda. Amikor a szaunához értünk, „fej vagy írás”-sal döntöttük el, hogy a lányok vagy a fiúk kezdjenek. A lányok kezdtek. Amíg ők szaunáztak, mi megvacsoráztunk. Amikor végeztek, akkor mi lementünk a kis faházba, ahol a szauna volt. Miután átöltöztünk fürdőruhába, bementünk a kabinba. Kb. tíz percet voltunk bent a forróságban, és utána kimentünk egy szál fürdőgatyában a –2 fokba. Érdekes volt látni, ahogy mindenkinek gőzölög az egész teste. Utána újra visszamentünk a szaunába, majd megint ki a fagyba, és megint harmadszor is. Mikor utoljára mentünk be, akkor tudtuk meg, hogy a finn légitársaság sztrájkol, ezért nem hétfő reggel indulunk haza. Nagyon örültünk, hogy tovább maradhatunk Finnországban. (Mihályi Barnus)

A vasárnapi istentisztelet után a tuusulai tó körül megnéztük Finnország nagy művészeinek nyaralóit. Először Aleksis Kivinen, az első finn író, majd Pekka Halonen festőművész fákkal körülvett házait néztük meg. Nekem a legjobban a harmadik művész, Jean Sibelius háza tetszett, mert ő világhírű zeneszerző volt. A néni a gyülekezetből, aki vezetett minket, nagyon kedves volt, és érdekesnek találtam, hogy ezen a területen ilyen sok művész élt. (Szontagh András)

A visszautazás egy külön élmény volt. Bár a Finnair mindent megtett, hogy ne érjünk haza — mégis sikerült! Pali kiharcolta a húsz jegyet a reptéren, Szilvi pedig mosolyogva kalauzolt át mindenkit a három biztonsági és négy útlevél-ellenőrzésen! Nagyon kedvesek voltak a minket vendégül látó lelkészek — és különösen boldogok voltak, hogy kifogástalan finn kiejtéssel

énekelték a megtanult dalokat a gyerekeink. (Szontagh Annamária, András anyukája)

A vasárnapi második istentiszteletünk is nagyon különleges volt. Nemcsak sokat énekeltünk, hanem előtte még ukulelén is megtanultunk egy kicsit játszani. Mindenki kapott egy hangszert, és néhány hang lefogásával már majdnem egész zenekar lettünk. (Virágh Anna)

Nekem nagyon tetszett a kikötőben a vásár, ahol sok szép dolog volt. Ott vettem meg az ajándékokat. Érdekes, hogy ilyen hidegben is láttam embereket fürdeni a tengerben. A templomok szépek, bár az ortodox nagyon más volt. A sziklatemplom tetszett legjobban. (Zsigmondy Buda)

Az ifi-klub is nagyon érdekes volt, mert a finnek teljesen máshogy élnek, mint mi. Minden tekintetben. Néha úgy éreztem, mintha egy másik bolygón lettünk volna. Előtte egy koncerten voltunk, amin nagyon elálmosodtam, mert csak lassú számai voltak a srácnak, de ugyanakkor nagyon tehetséges volt. Élveztem mindent. (Biró-Bardóci Emese)

Megláttunk néhány ukulelét az asztalon, ennek köszönhetően mindenki eszeveszetten pengetni kezdte őket. Arra, amit csináltunk vele, senki se számított. Megtanultunk négy akkordot, aminek segítségével el tudtuk játszani egy népszerű finn karácsonyi dal kíséretét, amit este előadtunk a templomban. (Mohai Tamás)

Vasárnap délután részt vettünk egy órán, ahol ukulelézni tanultunk. Utána egy ritmusfejlesztő játékot játszottunk, amit én nagyon élveztem. A délutáni istentiszteleten is ukuleléztünk, ami kifejezetten jóra sikeredett. Az istentisztelet után sok ember jött gratulálni nekünk, és számomra ez maradandó élmény volt. (Imreh Júlia)

VISSZAPILLANTÓ

Az *Égigérő* legutóbbi, 2019. szeptemberi számának megjelenése óta történt gyülekezeti eseményekről rövid összefoglalást adunk olvasóinknak.

Október 6-án volt 9. Hegyvidéki Gyülekezeti Napunk. A vasárnapi istentiszteletet követően *dr. Kertész Botond* egyháztörténész (a gyülekezet korábbi kántora) előadását az 1849. évi nemzeti gyász emléknapján, az erre való visszaemlékezés témaköréből tartotta. Az énekkar megalakulásának 30 éves évfordulója októberben volt, melyet a Gyülekezeti Napon *Hikisch Zoltán* karnagy vezetésével szép hangversennyel ünnepeltünk a gyülekezet most alakuló fiatal zenekarával együtt.

Október 18-a és 21-e között *Gerhard Rupprecht* lelkész vezetésével a schrobenhauseni bajor testvérgyülekezet 25 tagú küldöttsége volt vendégünk. Testvérgyülekezeti kapcsolatunk 30 éves évfordulóját együtt ünnepeltük ezen a hétvégén. A szombat esti presbiteri találkozóra lelkészeink készítettek finom gulyásleves vacsorát, a vasárnapi istentisztelet igehirdetését a német lelkész tartotta. A négynapos, tartalmas összejövetel fáradhatatlan tolmácsa *dr. Vidovszky István* felügyelő és *Gömbös Tamás* hatodéves hallgató voltak.

Október 23-án a Gesztenyés kerti emlékműnél a kerület egyházközségeinek közös koszorúzásán gyülekezetünket *Osztoics András* presbiter képviselte.

Október 25-e és 27-e között a gyülekezet fiatal családjai és fiataljai negyvenketten *Dobó László* vezetésével a zselici Pap-rétre kirándultak.

Október 28-án a **Keresztyén Értelmiségi Fórum**on *Matula Ágnes* és *Sediánszky János* rádiós-televíziós szerkesztők „Múzsák kertje” címmel tartottak előadást.

Október 31-én templomunkban volt a **reformátusokkal közös reformáció-emléknapi istentisztelet** *Sánta Ibolya* budahegyvidéki református lelkész igehirdetői szolgálatával, közös úrvacsorával, melyet szeretetvendégség követett.

November 16-án őszi kerti-takarítási napunk volt *Jansik Áron* adminisztrátor-egyházfi vezetésével, amit közös ebéd zárt.

November 21-e és 25-e között a tuusulai testvérgyülekezet meghívására lelkészeink vezetésével **17 konfirmandusunk finnországi utazáson vett részt**.

Összeállította: Kézdy Pál

GYÜLEKEZETI PROGRAMOK 2019. DECEMBER – 2020. MÁRCIUS

2019. DECEMBER

december 10. kedd 18:00
Adventi zenés áhítat

december 15. vasárnap 11:15
Könnyűzenés istentisztelet

december 21. szombat 16:00
Karácsonyi szeretetvendégség

december 24. kedd 16:00
Karácsony este - istentisztelet

december 25. szerda 10:00
Karácsony ünnepe - istentisztelet

december 26. csütörtök 10:00
Karácsony 2. ünnepe - istentisztelet

december 30. hétfő 18:00
Ifjúsági előszilveszter

december 31. kedd 18:00
Óév este - istentisztelet

2020. JANUÁR

január 1. szerda 10:00
Újév napja - istentisztelet

január 19. vasárnap 11:15
Könnyűzenés istentisztelet

január 19–26. vasárnaptól vasárnapig
Ökumenikus imahét - szeretetvendégség

január 27. hétfő 18:30
Keresztyén Értelmiségi Fórum

2020. FEBRUÁR

február 7–9. péntektől vasárnapig
Fiatal családos hétvége

február 16. vasárnap 11:15
Könnyűzenés istentisztelet

február 24. hétfő 18:30
Keresztyén Értelmiségi Fórum

2020. MÁRCIUS

március 8. vasárnap 17:00
Keresztyén Értelmiségi Fórum: Irodalmi délután

március 20–22. péntektől vasárnapig
Gyülekezeti hétvége

március 24. kedd 18:00
Böjti zenés áhítat

március 28. szombat 9:00
Kerti és takarítási munkanap

március 29. vasárnap 11:15
Éves rendes közgyűlés

március 31. kedd 18:00
Böjti zenés áhítat

Betlehem, Betlehem

Sók-Szelőc, Nyitra vármegye, 1938
betlehemesek énekelték

Betlehem, Betlehem, a te határidba
Érkezett Mária, rongyos istállóba.
Leül a szénába, mint egy bús gerlice,
Elkészíté magát a boldog szülésre.
Egy angyal, egy angyal újságot hirdetett:
Betlehem várában kis Jézus született!
Hideg szél fújdogál, jaj de nagyon fázik,
a kisded Jézuska értünk siránkozik.
Istenem, Istenem, de megaláztattál,
Hogy az emberek közt szállást nem találtál.
Az ökör és szamár megismeri urát,
Ember nem ismeri világ megváltóját.

Állandó gyülekezeti alkalmaink

ISTENTISZTELETEK

Vasárnap 10.00 órakor úrvacsorával

Családi istentisztelet

A hónap első vasárnapján 11.15-kor

Zenés istentisztelet

A hónap harmadik vasárnapján 11.15-kor

GYERMEK BIBLIAKÖR

Minden hónap 2., 4. és 5. vasárnapján 10.00 órakor

BIBLIAÓRÁK

Kedden 18.00 órakor (gyülekezeti)
Csütörtökön 10.00 órakor (gyülekezeti)

ÉNEKKARI PRÓBÁK

Pénteken 18.30 órától – gyülekezeti kórus

A hittan- és bibliaórákra, ifjúsági órákra, énekpróbákra bejárat az alsó udvari kapun.

IFJÚSÁGI ÉS FIATAL FELNŐTT ÓRÁK

Fiatal felnőttek bibliaórája

Minden hónap második csütörtökén 19.00 órakor családoknál

A konfirmált ifjúságnak és a középiskolás korosztálynak

Pénteken 16.30 órakor

Konfirmációi előkészítés

Csütörtökön 16.00 órakor

HÁZASPÁROS KÖR

Minden hónap 4. csütörtökén 19.30 órakor családoknál

BABA-MAMA KÖR

Minden hónap 2. és 4. péntekén 10.00 órakor

HITTANÓRÁK (Gyülekezeti központ)

Hétfőn 17.00 órakor óvodások részére

ÉGIGÉRŐ

Erős vár a mi Istenünk!

A Budahegyvidéki Evangélikus Egyházközség lapja, megjelenik évente 4 alkalommal.
Kiadó: Keczkó Pál lelkész | 1123 Budapest, Kék Golyó utca 17. | Telefon: +36 1 224 0640; +36 20 824 3460
E-mail: pal.keczko@lutheran.hu | Szerkeszti: Borókay Ferenc, Keczkó Szilvia, Kézdy Pál
hegyvidek.lutheran.hu
Tipo, tördelés: Kappéter Ákos | Nyomdai kivitelezés: Rózsa Gábor nyomdája

A KIADVÁNY MEGJELENÉSÉT A XII. KERÜLETI HEGYVIDÉKI ÖNKORMÁNYZAT TÁMOGATJA.